

Od Redakcji

W związku z przyjętymi w 2018 roku zmianami w klasyfikacji dziedzin i dyscyplin naukowych oraz artystycznych, tradycyjne prasoznawstwo jako nauka o szeroko rozumianej prasie, środkach masowego przekazu, przynależne dotychczas do obszaru nauk humanistycznych, ulokowane zostało w obrębie nauk o komunikacji społecznej i mediach, przyporządkowanych naukom społecznym. W ten sposób formalnie poszerzył się zarówno zakres zagadnień, jak i środowisko badaczy wieloaspektowo pojmowanej tematyki medialnej, co zresztą — należy to podkreślić — jest zgodne z praktyką ostatnich dekad. Ewolucja prasoznawstwa w kierunku medioznawstwa, a w odniesieniu do „RHPP”, historii prasy do historii szeroko rozumianych mediów, zarówno tradycyjnych, jak i nowych, to konieczność.

Koncepcja rozszerzenia profilu naukowego „Rocznika Historii Prasy Polskiej” jest wynikiem z jednej strony owych zmian, z drugiej zaś potrzebą jego wzmocnienia poprzez udostępnienie miejsca do prezentacji prac badaczy zróżnicowanych aspektów historii mediów i ich udziału oraz roli w komunikacji społecznej na przestrzeni minionych lat. Pojęcia „historia” oraz „przeszłość”, parafrazując stwierdzenie profesora Jerzego Topolskiego, mają dla Redakcji umowny charakter, a historia mediów jest nauką „nie zapatrzoną w przeszłość lecz skierowaną ku przyszłości”.

Uwzględniając jako obszar badawczy zarówno tradycyjne, jak i nowe media — wydobywamy potencjał ich uniwersalnej przydatności w analizie zmieniających się warunków społecznego komunikowania. Wszechobecna konwergencja mediów w naturalny sposób poszerza krąg zainteresowań naukowców, pragniemy zatem uczynić z naszego czasopisma forum szerokiej dyskusji na tematy odpowiadające zainteresowaniom badaczy innych dyscyplin naukowych, pozostających jednak w styczności tematycznej z historią mediów, co — mamy nadzieję — pozwoli nam wskazać dynamikę przemian w naukach i teoriach badawczych na obszarze historycznego medioznawstwa.

Będziemy także promować młodych badaczy, u progu naukowej kariery, a potrzebujących merytorycznego i metodologicznego wsparcia. Tym samym dbać o naukową sztafetę pokoleń, także na obszarze historii mediów.